

Тришком пописа књига
Мислосе секунит казени
су оба табачи

Ип. 11028/3

24-11-02 Марија Штефан ПРЕТРГНУТА МЛАДОСТ.

Митрополит Петар лежи мртав. Столица његова

ва пред манастирском одаклијом застрта је црњином. По јесеће хладним собицима

и ходницима манастира улази и излази врло ^{млаги} висок мршав калуђер, некако несигуран,
беспослен, немиран. ^{Млади монах, Свјетил Раде Томов, сада јерођакон Петар,}

~~Млади монах, Свјетил Раде Томов, сада јерођакон Петар,~~ ступа у ~~своју~~ судбину која је сва од неизвесности.

Извесно је да ~~Митрополита Више неће, да је повољно~~ седамнаест година, да је са световним ~~животом~~

^{кавалерије} свршено, ^{да наследник повољно} ~~није~~ једнодушно примљен од
разних племена и њихових претставника, ^{и да јерођакон} ~~искусством~~ спреман да пра-

вилно ~~у~~ уде у ~~не~~ дужности. А ~~свршено~~ ће бити да Петар до краја ~~оствари~~ Раде. ^{Турког свету, он}
и ~~лично~~ ^{Мати Вукићевић, од 8. децембра 1831-го; по принудној ила-}
барат и ~~кредит~~ ^{1831-го на архи манастира, и брели су на ила с Раде на бисар.}

Сачувана је једна стара гравира која је ~~за~~

заобележила ^{свагану и језику} ~~сцену~~ на гумну Цетињског манастира. Велико гумно ~~манастир-~~

ско ~~служи~~ служи за зборове. Правилан круг, пошочан збијено слаганим каменом. ^{Унаско}

ло низак зидић, стамен, као брана на некој арени. Дању и кад се на њему ништине

дешава, гумно црногорско изгледа скоро као игралиште за децу. То јест, кад би у ~~у~~

у Црној Гори било игралиште за децу. Поњу је много друкчије. Камен ~~по~~

по бледи и охлади се, и гумно потсећа на необичне појаве: на мртав бунар, који је
једно село другом ^{од} ~~на~~ пакост засудо и зазидало; на стара гуолишта; на ^{гребна}

зборишта људи који нису знали писати ни потписивати се, него су закључке потвр-

ђивали грозном виком, грозним ~~символима~~ ^{символима} драмских оби-
чаја или сујеверица. На оној гравирци види се на гумну изложен сандук са лешем,

тако пише, Петра ^{Свјетил} ~~Свјетил~~ Сандук је откљошњен; ^{са две сабле} преко леша су укрштене дуге пушке

црногорских племенских старешина. ^{Како да дођу до њих} ~~Завлићу~~ седа ће од тога дана, од последњег ок-

тобарског дана 1830-^е, па до Ђурђева дне 1831-ве, мировати пушке и ножеви, миро-

вати оне крви за које се од првог сванућа ~~у~~ ^{неће} ~~бу~~ ^{наша} ~~бу~~ ^{неће} да ли

ће бити поклоњене или узете. А пред лешем и укрштеним пушкама стоји други сим-
бол: ^{Митрополита Више неће, вола} ~~замонашени Раде Томов~~ ^{Петар} ~~Петар~~ ^{виши} ~~виши~~ за главу и камилавку од највиших гор.

разбуђена protivlasna u samom sebi, prvi zakoni 4

... из једног сасвим другачијег по-
(је онај који води у)
жива ~~...~~ но што ~~...~~ ратовања, политику, економска и финансијска старања. ^{Будући велики}

говек пошме на време
~~...~~ сагоревати. И он је Црногорац и он је племеник и он је патриарх
(и још је и миславу и ~~...~~, и од' оних који одмах понесу и ~~...~~ и ~~...~~)
хаван, и он је примитиван.
~~...~~ Велики, која природа и васелена издвајају одмах као ~~...~~ и који ~~...~~
~~...~~ сагорева и ~~...~~ пре ~~...~~ староси.

О комплексу Црногорца пише се од почетка XIX века; ~~...~~
у облику путописа, па студија, па, данас, у облику истанчаних стручних радова ~~...~~
научних расправа. Почели су тај посао Руси и Французи. Руси, официри, или политич-
ки изасланици у земљу која је била експозитура руске политике према Турцима.
Па онда Наполеонови Французи, који су једно време држали Боку и јужну Далмацију.
Па за њима бели свет, Немци, Енглези, Шкоти, и онда, најзад, рођени синови Црне Го-
ре и Срби уопште. Та литература која се гомила више од стотину година, ^{истакла је}
~~...~~ сложеност црногорског комплекса, у који су, постепено, ушле компоненте ре-
разних Срба ускона. Тврди се, то јест, ~~...~~ да је после пропаст царства ^{на Косову} ~~...~~ ^{и југославије}
~~...~~ отишло у ^{успале} ускоке. Владике Рада пева у Слобоцијади:

Јуначи се поскиташе,
Истурчи се сва господа...

Ова два ^{си} ~~...~~ су значајна за потоњег великог песника и ^(за неке, за ~~...~~) ~~...~~ дипломату. Потур-
^{Владика Рада} чењаке ће ~~...~~ гонити и истражити у ГОРСКОМ ВИЈЕНЦУ. А ускоке, ^{предирне каке обичаје,} ~~...~~ увек штитити и
(и великим словом или иле ~~...~~) ^{јавно:} волети. Али-наши мостарском је ~~...~~ "...ако велики мир на граници, како што ја
желим, да ми се прођеш од Ускока и од земље на којој Ускоци живе." ^{из мешавине}
не разног нашег поскитаног света, ^{у ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~} израдио се комплекс динарског човека, ^и
врхунац тога у много чему јесте тип Црногорца. У писању о црногорском типу има ^и
свега и свачега, нарочито крајности. Писано је понајвише о Црногорцима за доба ^и
Владике Рада: Владика је лично привлачио посетиоце, и Владика је био репрезент-
тант свога рода који је дизао ^{сва} ~~...~~ мерила. Има текстова који приказују Црногорце као
афричке дивљаке. Вук Караџић им признаје много: дивно говоре и разговарају, има ^и
~~...~~ отменост и уметност конверзације, не опијају се, не псују — али су врло завид-
љиви и врло грамљиви на новац. Славист, професор Г. Геземан, истакао је класичну

